

1. Seminární práce

STATISTICKÁ ANALÝZA DAT, PSY117

Marie Jahodová

415059, Mediální studia a žurnalistika, Psychologie

Vyučující: Mgr. Stanislav Ježek PhD.

Datum odevzdání: 28. 5. 2013

Fakulta sociálních studií MU, 2013

Co je hezké, to je dobré. Tradiční stereotyp naší společnosti možná určuje, jak vnímáme lidi kolem sebe. Právě tomuto tématu se věnuje studie Lenky Šrámkové, která zjišťovala, zdali se nám důvěryhodnější zdají atraktivní nebo neatraktivní lidé. Fyzickou atraktivnost i důvěryhodnost posuzovalo sto budoucích policistů, studentů Vyšší policejní školy ministerstva vnitra, ve věku 20 až 35 let. Studie vydaná v roce 2011 zjistila poměrně vysoký vztah mezi fyzickou atraktivitou a přisuzovanou důvěryhodností. Sloužila však především jako předvýzkum pro další studii, která bude zkoumat, jak jsou dopravní policisté ovlivněni prvním dojmem, na jehož základě se musí často rozhodovat.

Přitažlivost člověka je často řešeným tématem. Na jednu stranu je zájem o atraktivitu považován za povrchní, na druhou stranu mnoho studií dokazuje, že nás přitažlivost ať už vědomě či nevědomě ovlivňuje. Stačí se podívat na televizní obrazovky a hned je jasné, že kladným hrdinou je ten atraktivní blondák, zatímco takový Darth Vader má prostě smůlu.

Ne všem se samozřejmě líbí to stejné. Šrámková proto ve svém výzkumu rozdělila posuzované fotografie mužů a žen do několika kategorií podle jejich typologie. Posuzoval se například romantický, alternativní či intelektuální typ. Na všech byly nafoceny portréty mužů či žen, s neutrálním výrazem ve tváři před bílou stěnou.

Autorka práce si chtěla ověřit teorii, zda je nejatraktivnější osoba hodnocena jako nejdůvěryhodnější a nejméně atraktivní jako nejnedůvěryhodnější. Respondentům byly předloženy dvě obálky s fotografiemi dvanácti mužů a dvanácti žen. Poté měli za úkol seřadit ženy a muže zvlášť nejprve podle atraktivity a následně podle důvěryhodnosti.

Z výzkumu vyplynulo, že atraktivní ženy i muži jsou opravdu vnímáni jako důvěryhodnější, než ti, kteří byli hodnoceni jako méně atraktivní. Mezi fyzickou atraktivitou a důvěryhodností byl zjištěn vztah, který můžeme statisticky označit jako silný, což v sociálních vědách nebývá častý výsledek. Korelace u mužů byla 0,54, popř. 0,75 a u žen dokonce 0,67, popř. 0,86, což už je opravdu velmi silný vztah. Pro názornější představu – u korelace můžeme dosáhnout maximálně hodnoty jedna, která znamená, že pokud se u zkoumaného objektu vyskytne jeden jev (v tomto případě atraktivita), bude ve sto procentech případů zjištěn i druhý jev (důvěryhodnost).

Dvě korelace u mužů i žen Šrámková uvedla proto, že v obou skupinách se vyskytl vždy jeden člověk s vysokým hodnocením atraktivity, ale velmi nízkým hodnocením důvěryhodnosti. První korelace vždy počítá i s nimi, druhá pak bez nich. V tabulce výsledků seřazených podle atraktivity se muž ohodnocený jako druhý nejatraktivnější umístil u důvěryhodnosti až na předposledním místě a žena hodnocená jako nejatraktivnější, skončila u důvěryhodnosti až na deváté příčce z dvanácti. Výsledky ostatních mužů se přitom lišily maximálně o pět pozic a žen jen o čtyři.

Problémem výzkumu je, že ani atraktivita ani důvěryhodnost nejsou striktně definované pojmy a každý si pod nimi může představit odlišnou věc. Stejně tak víme, že každému se líbí něco trochu jiného a díky tomu je míra přitažlivosti značně subjektivní záležitostí. V tomto případě to však vůbec nevadí, protože tento výzkum sloužil především jako předvýzkum pro další studii zjišťující vztah mezi atraktivitou a výší trestu za dopravní přestupek.

Zdroje:

Šrámková, L. (2011). Atraktivita a důvěryhodnost. *E-psychologie* [online], 5 (2-3), 9-23 [cit. 27. 4. 2013]. Dostupný z WWW: <<http://e-psycholog.eu/pdf/sramkova.pdf>>. ISSN 1802-8853.

Práce byla poměrně zdařilá už v první verzi, takže nyní přijímám...